Maandag 25 September 1944.

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

61ste Jaargang No. 4317

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog
Redactie-adres Consciëntiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Weinig vorderingen bij Arnhem.

Ten Oosten van Nijmegen op Duitse grond.

De Russen in Hongarije.

Nog grote vernielingen in de Philippijnen aangericht.

GEALLIEERD COMMUNIQUÉ.

Als volgt luidt het communiqué van hedenmorgen uit het Geallieerde Hoofdkwartier:

„Felle gevechten duren voort in het gebied van Arnhem waar wij erin geslaagd zijn enkele versterkingen naar de Noordelijke oever van de rivier te zenden onder dekking van de duisternis. Ten Oosten van Nijmegen drongen Geallieerde troepen Duits gebied binnen in de omgeving van Reichswald. In het gebied ten Noorden van Veghel waar de vijandelijke druk krachtig is, werd een tegenaanval afgeslagen bij het dorp Erf. Ten Oosten van Eindhoven is ons bruggehoofd over de Zuid Willemsvaart uitgebreid tot de omgeving van Deurne. Verder ten Westen duwen wij den terugtrekkenden vijand van het Kempens Kanaal terug naar een algemene linie langs het Antwerpen-Turnhout kanaal.

In het gebied van Geilenkirchen stieten onze troepen op een geconcentreerd vuur van de middelzware artillerie, dat beantwoord werd; de patrouille-activiteiten werden voortgezet in deze sector.

In het gebied van Rötgen ten Zuiden van Aken ruimde een onzer afdelingen een Duits sterktepunt op en werden lichte winsten geboekt tegen een hardnekkige vijandelijke tegenstand. Een Duitse tegenaanval werd ten Oosten van Aken afgeslagen met hevige vijandelijke verliezen.

In het gebied van Metz is de vijand nog krachtig ingegraven aan de Westelijke zijde van de Moezel en ten Zuiden van Metz ondervinden onze troepen nog een krachtige tegenstand.

De Geallieerde strijdkrachten bereikten Leyr op 13 kilometer ten Noord-Oosten van Nancy waarbij zij het Bois de Faulux en het Foret de Champenoux ten Oosten van Nancy van den vijand zuiverden. In de vallei van de Meurthe boekten onze eenheden verdere winsten in het Forêt de Mondon ten Noord-Westen van Baccarat. Vijandelijke fortificaties te Calais werden in de vooravond van Zondag aangevallen door zware bommenwerpers. Aan de grondstrijdkrachten in Nederland en het Oosten van Frankrijk werd steun geboden door gevechtsvliegtuigen en gevechtsbommenwerpers, die tanks, pantservoertuigen nabij Nancy, mortier-stellingen en voetvolk in het gebied van Arnhem aanvielen.

Locomotieven spoorwegwagons en motorverkeer in Nederland werden ook aangevallen door onze gevechtsvliegtuigen." (Geallieerd Hoofdkwartier, (AP) 23.9).

NAAR DE MOERDIJK.

Uit het Geallieerde Hoofdkwartier wordt bericht:

De bekendmaking, dat vooruitgeschoven patrouilles van het Canadese leger een bruggehoofd hebben gevestigd over het kanaal Antwerpen—Turnhout iets ten Noord-Oosten van Antwerpen bij Lochtenburg, wordt beschouwd als het begin van een Geallieerde opmars naar de voorname spoorweglijn over de Moerdijk.

Indien de opmars goed slaagt, wordt hierdoor ook de bedreiging van de Duitsers aan de Westzijde van de verbindingslijn over Eindhoven weggenomen. In ieder geval zal de vijand moeten terugtrekken op het kanaal Antwerpen — Turnhout.

De Canadezen strijden hier op ongeveer 10 kilometer van de Nederlandse grens. Alle militaire deskundigen zijn het eens over de betekenis van deze nieuwe opmars. De positie bij Arnhem waar Geallieerde parachutisten Zaterdag over de Neder-Rijn zijn getrokken onder bescherming van de duisternis, is verbeterd en de Geallieerde stellingen tussen Nijmegen en Arnhem worden voortdurend versterkt. De verbindingslijn van Eindhoven naar Nijmegen is weer open, al is het mogelijk, dat gedeelten er van aan het Duitse geschut zijn blootgesteld. De Geallieerde corridor wordt echter voortdurend verbreed en wordt gedurig sterker al wordt er ook — vooral aan de Westelijke flank — onophoudelijk gevochten.

De stellingen tussen Nijmegen en Arnhem zijn zo verbeterd, dat ook hier van een corridor gesproken kan worden. Door het slechte weer was het erg moeilijk om versterkingen aan te voeren voor de door de lucht vervoerde troepen in de omgeving van Arnhem.

Intussen is ook het bruggehoofd over de Zuid Willemsvaart versterkt en het gebied ten Zuiden van Helmond bevindt zich in Geallieerde handen.

Van Helmond tot Maaseik staan de Geallieerden in contact met den vijand.

Geallieerde Typhoons hebben vijandelijke mortierstellingen bij Arnhem aangevallen en verwoesten zeven locomotieven en 47 spoorwegwagens. De Duitsers hebben een poging gewaagd om door de Britse linies te breken tussen Veghel en Uden. Deze aanval werd gedaan door zestig Duitse tanks en tweehonderd voertuigen. De Typhoons namen de Duitse colonnes onder vuur en vernielden 19 tanks en 70 voertuigen vooraleer de Duitsers aftrokken (Aneta).

DE REDE VAN ROOSEVELT.

President Roosevelt heeft zijn campagne voor een vierde ambtsperiode geopend met een felle redevoering, waarin hij punt voor punt de critiek beantwoordde, welke door Republikeinse redenaars geleverd was op zijn bestuur.

Roosevelt zeide: „Het gehele doel van de Republikeinse rethoriek is om het Noordamerikaanse volk te doen geloven, dat de Democratische partij verantwoordelijk is voor depressie van 1929 en de Republikeinse partij verantwoordelijk is voor alle sociale vooruitgang onder de New Deal."

„Er is één ding waarvoor ik te oud ben", zeide Roosevelt. „Ik kan niet van twee kanten uit mijn mond praten."

Roosevelt zeide, dat de Republikeinse leiders de aanvallen op zijn bestuur zover voeren, dat „zelfs mijn kleine hond Fala erbij betrokken wordt".

In tegenstelling tot de overige leden van mijn familie heeft hij hieraan de hekel." De President zeide, dat zodra Fala het Republikeinse verhaal hoorde, dat de hond werd achtergelaten in de Aleoeten op de reis van den President en een torpedojager gezonden werd om hem af te halen ten koste van 20 millioen dollar „zijn Schotse ziel woedend was". „Hij is sindsdien niet dezelfde hond geweest."

Roosevelt werd echter wederom ernstig en beschuldigde de Republikeinse leiders ervan „een propaganda-techniek toe te passen in hun campagne, welke werd uitgevonden door buitenlandse dictators...... de techniek dat je de leugens liefst zo groot mogelijk moet maken; er blijft dan altijd wat van hangen." De President noemde de bewering van de Republikeinen als zou zijn bestuur zich niet hebben voorbereid op de oorlog „belachelijk". „Ik betwijfel het of zelfs Goebbels dat argument gebruikt zou hebben", zeide hij.

In antwoord op de critiek, welke Republikeinse leiders op de praestaties van de arbeidsklasse onder het huidige bestuur geleverd hebben, zeide Roosevelt, dat in feite sedert Pearl Harbor slechts één-tiende van één procent der man-uren verloren is gegaan als gevolg van stakingen. „Op ons hoogtepunt hebben werknemers en werkgevers vliegtuigen gebouwd met een capaciteit van 109.000 per jaar, tanks 57.000 per jaar, oorlogsschepen 573 per jaar, landingsschepen 31.000 per jaar, vrachtschepen 19 millioen ton per jaar en ammunitie voor kleine wapenen 23 millioen ronden per jaar" (Washington, (AP) 23.9).

VOORTGEZETTE AANVALLEN OP DE PHILIPPIJNEN.

Vliegtuigen van vliegdekschepen der Noordamerikaanse vloot hebben de aanvallen op de Philippijnen, welke begonnen op 20 September, voortgezet. Nog meer vijandelijke schepen, vliegtuigen en installaties werden hierbij vernield.

Op 20 en 21 September werd de volgende schade aan den vijand toegebracht in het Zuiden van het eiland Luzon: 40 Schepen en 6 kleine vaartuigen werden tot zinken gebracht; 11 schepen werden vermoedelijk tot zinken gebracht; 35 schepen, 31 kleine vaartuigen en 2 drijfdokken werden beschadigd.

169 Vijandelijke vliegtuigen werden neergeschoten en 188 vliegtuigen werden op de grond vernield. 3 Vliegtuigen werden beschadigd door het kanonvuur der oorlogsschepen. Grond-installaties werden beschadigd en vernield.

Uitgebreide schade werd aangericht aan gebouwen, opslagplaatsen, spoorwegmateriaal, olie-opslagplaatsen en tanks, haveninstallaties, vliegtuigloodsen, winkels en opgestapelde voorraden en materiaal. De eigen verliezen in deze geslaagde aanval bedroegen 10 vliegers en 5 man van het vliegpersoneel. Geen schade werd geleden door de Noordamerikaanse schepen.

Alzo heeft de derde vloot onder het bevel van Admiraal Halsey sedert het begin van haar verrichtingen in het Westelijk deel van de Stille Oceaan de volgende verliezen aan den vijand toegebracht: 122 schepen en 61 kleine vaartuigen tot zinken gebracht, 137 schepen en 109 kleine vaartuigen beschadigd, 380 vliegtuigen neergeschoten en 589 vernield op de grond; het totale aantal vernielde vliegtuigen bedraagt dus 978.

Admiraal Nimitz maakte bekend, dat de vijandelijke verbindingen tussen de verschillende eilanden in het gebied van de Philippijnen ontwricht zijn en zijn luchtmacht er gebroken is.

Verschillende eilanden in de Vulkaan- en Bonin-groep werden nog gebombardeerd door Liberators van de 7e leger-luchtmacht. De atollen in de Marshall-groep, die nog in vijandelijke handen zijn, werden eveneens bestookt (Pearl Harbor, (AP) 24.9).

Hoe de aanval een week geleden geopend werd op Nederland laat dit kaartje duidelijk zien. A wijst waar de luchttroepen neerkwamen: in de gebieden van Nijmegen, Tilburg en Eindhoven. Uit het Zuiden vielen tegelijk de Geallieerde legers aan.

NIEUWS VAN OVERAL.

Het Britse tweede leger heeft contact gemaakt met de Geallieerde luchttroepen, die bij Arnhem ingesloten waren, toen patrouilles de Neder-Rijn ten Westen van Arnhem overstaken. De verbinding is nog niet krachtig. Op Zaterdag werden nog duizenden luchttroepen en versterkingen in vliegtuigen aangevoerd.

— **In de nacht** van Zaterdag op Zondag hebben bommenwerpers van de Raf in zeer grote sterkte aanvallen gedaan op de Duitse binnenhaven Neuss ten Zuid-Oosten van Dusseldorf, alsook op Munster. Bochum werd voorts gebombardeerd. 22 Vliegtuigen worden van deze aanval vermist.

— **De weg** tussen Eindhoven en Nijmegen, welke tijdelijk werd doorgesneden door de Duitsers, is wederom in Geallieerde beheersing.

— **Radio-Parijs** zeide, dat volgens een officieel besluit de Franse strijdkrachten van het binnenland thans ingelijfd zijn bij het geregelde Franse leger.

— **Een onzijdige** reiziger, die in Spanje is aangekomen uit Duitsland, zeide, dat Alois Neubauer, een Duitse Katholieke priester te München, op 7 Augustus door de nazies werd terecht gesteld, omdat hij het volgende gebed op Zondag 6 Augustus in wordt de veroordeelde in een gezin kerk uitsprak: „Onze wapenen zijn gevloekt door God. De Führer noch het leger zijn in staat Gods beslissing te veranderen. Ik bid dat God de oorlog moge eindigen opdat niemand meer, vrouwen en kinderen inbegrepen, zal worden gedood in deze oorlog, die door ons zelf werd uitgelokt."

— **Het Roemeense** communiqué maakte bekend, dat de Russische en Roemeense strijdkrachten de Hongaarse grens zijn overgestoken ten Noorden van de stad Arad. De Russen bevinden zich ook reeds 40 kilometer binnen de grens van Tsjechoslowakije. In Estland heeft het Rode leger de havenstad Parnu veroverd, zodat de laatste ontsnappingshaven in Estland voor de Duitsers verloren is gegaan. In landingsoperaties hebben schepen en troepen van de Russische Oostzee-vloot de belangrijke vlootbasis Paldiski in Estland veroverd.

— **De Finse troepen** vechten tegen hun vroegere wapenbroeders in het gedeeltelijk veroverde Suomisalmi in het Noordoostelijk deel van Finland en vervolgen de opmars tegen de Duitsers, volgens een communiqué uit Helsinki. Naar schatting bevinden zich nog 100000 Duitse soldaten in Lapland. De correspondent van het Stockholmse nieuwsblad „Aftonbladet" in Helsinki meldde ook, dat de Oostenrijkse en Duitse troepen in het Noorden van Finland elkaar beschieten.

— **Uit Washington** wordt gemeld, dat er een groot meningsverschil bestaat in het Noordamerikaanse cabinet ten aanzien van de politiek, welke ten opzichte van het verslagen Duitsand gevolgd moet worden. De Secretaris van Schatkist Henry Morgenthau zou voorgesteld hebben om alle industriële machinerieën van Duitsland weg te geven of te vernielen en van Duitsland een landbouwland te maken. De Secretaris van Oorlog Henry Stimson zou hier absoluut tegen zijn, terwijl de Secretaris van Buitenlandse Zaken Cordell Hull koel tegenover dit voorstel staat. Morgenthau zou evenwel de steun hebben van Roosevelt, die het plan met Churchill te Québec besprak.

Het nieuws van vandaag.

Na de aansluiting tussen het Britse tweede leger en de valschermtroepen bij Arnhem zijn er in dit gebied slechts weinig vorderingen gemaakt. Het contact is ook nog niet krachtig, omdat de Geallieerden blijkbaar nog niet kunnen beschikken over de Rijnbrug. Het Geallieerde Hoofdkwartier deelt hedenmorgen dan ook mede, dat onder dekking van de duisternis enige versterkingen gezonden werden naar de Noordelijke oever.

Gelukkig is de weg, waarover voorraden naar het Noorden worden aangevoerd, wederom in Geallieerde handen na tijdelijk te zijn doorgesneden door de Duitsers.

Bij Nijmegen werden ook versterkingen aangevoerd door de lucht en officieel wordt bekend gemaakt, dat ten Oosten van deze stad Geallieerde strijdkrachten thans op Duits grondgebied vechten. In Noord-Brabant is het Geallieerde bruggehoofd over de Zuid Willemsvaart vergroot tot de omgeving van Deurne. Hier vallen de Geallieerden aan in de richting van Venraai in het Noorden der provincie Limburg. Deze druk biedt steun aan het Noordamerikaanse 1e leger, dat nog slechts langzaam vooruit kan komen tegen de hardnekkige vijandelijke tegenstand tussen het gebied van Geilenkirchen en de Luxemburgs — Duitse grens. Het Geallieerde grof geschut neemt evenwel reeds doelen onder vuur, die op slechts 30 kilometer van de Rijn liggen. In Elzas Lotharingen werden gisteren 21 Duitse tanks vernield in vruchteloze tegenaanvallen op de linies van het Noordamerikaanse 3e leger. De Duitse tegenstand is hier fel, evenals verder ten Zuiden in het gebied van Belfort.

In Italië blijft het vijfde leger voortgang maken in de richting van Bologna — nog 20 kilometer ver — na de Futa-pas te zijn doorgetrokken. Het achtste leger ondervindt een krachtige tegenstand ten Noorden van Rimini. Vlootstrijdkrachten beschoten doelen langs de Italiaanse Riviera en andere eenheden waren actief in de Golf van Genua.

Russische en Hongaarse troepen hebben de Hongaarse grens overschreden ten Noorden van Arad, terwijl andere strijdkrachten van het Rode leger als de tweede arm van een grote nijptang om Hongarije Tsjechoslowakije binnenrukken. In de Baltische Staten zijn nog verschillende havensteden in Estland veroverd, waardoor dit land practisch ontrukt is aan de Duitse greep.

KONINGIN WILHELMINA 'S WERELDS HOOGSTE ORDE.

Zijne Majesteit Koning George VI van Engeland heeft Hare Majesteit Koningin Wilhelmina vereerd met de Orde van de Kousenband, de hoogste Britse orde. De plechtigheid greep Zondag plaats in alle intimiteit. Hiermede is de Koningin de eerste niet-Britse vrouw, die in deze orde opgenomen is en de enige regerende Koningin, die sedert de Orde van de Kousenband ingesteld werd, een dergelijke onderscheiding ten deel is gevallen.

De Orde werd door Eduard III gesticht in 1348. Prinses Juliana was de enige ooggetuige, toen de Koning der Koningin het schrijn overhandigde, dat het ereteken der Orde bevatte.

Na de plechtigheid bood de Koning een maal aan.

De Koningen van Zweden, Noorwegen en België zijn de enige buitenlandse dragers der orde.

De Koning van Italië en de Keizer van Japan waren eveneens lid, maar deze status werd hun ontnomen, toen hun landen in oorlog traden met Engeland.

De Koning heeft, naar de officiële verklaring zegt, dit ogenblik gekozen om Zijn eerbiedige bewondering te uiten en die van het Britse volk voor de moed en de standvastigheid van de Koningin sedert Zij vier jaren geleden als een vereerde en welkome gast naar Engeland kwam.

[Het onderscheidingsteken van deze orde bestaat uit een blauwfluwelen kousenband met het opschrift „Honi soit qui mal y pense" — schande over hem die er kwaad van denkt —, die door heren nog altijd onder de knie, maar door dames om de linkerarm wordt gedragen. Er bestaan verschillende legenden omtrent de oorsprong van deze [illegible] orde, haar historisch is er niets omtrent bekend.

De aardigste legende is, dat Koning Eduard III op een hoffeest de kousenband van een dame opraapte, waarom nogal gelachen werd. De Koning nam revanche door er een orde van te maken. Historisch is dit niet mogelijk, want de spreuk bestond al voor Eduard III. — Redactie]

LAAT DE ARBEIDERS ONDERDUIKEN.

Naar aanleiding van het feit, dat de Duitsers maatregelen hebben getroffen om de havenwerken van Amsterdam te vernielen, verklaarde Radio-Oranje Zaterdag: „Met diep leedwezen namen wij kennis van het voornemen der Duitsers om de havenwerken van Amsterdam te vernielen. Wij hoorden ook, dat enkele Nederlandse arbeiders gebruikt worden om gaten te boren, teneinde dynamietladingen in de kade-muren aan te brengen. Wij weten dat alle goede Nederlanders, die naar ons luisteren, dit bericht met grote verontwaardiging zullen vernemen. Laat de arbeiders, die tot dit werk gedwongen worden, onderduiken, of, nog beter, het voorbeeld volgen van het spoorwegpersoneel, dat zo stipt het regeringsbevel tot algemene staking opvolgde" (Aneta).

NEDERLANDSE MITCHELLS BOMBARDEREN.

Nederlandse Mitchells bombardeerden Vrijdag Saumlakki op de Tanimbar-eilanden en vernielden de installaties aldaar. 150 Ton bommen troffen de vliegvelden van Sidate en Mapanget op Celebes, waar de startbanen en verschillende op de grond geparkeerde vliegtuigen zwaar beschadigd werden.

Gevechtsvliegtuigen vielen de Vogelkop aan en lieten 35 ton bommen op het vliegveld van Babo vallen, terwijl nog verschillende vijandelijke doelen werden getroffen.

Motortorpedoboten vernietigden een kleine Japanse vlooteenheid, die trachtte door de blokkade te breken. Luchtstrijdkrachten opereerden boven Ceram Boeroe en de Bandazee en bij Halmaheira. Lichte vlooteenheden blokkeerden de kust en verrichtten aanvallen. Het communiqué van Zondag meldde, dat lichte vlooteenheden 's nachts 5 voorraadschepen tot zinken brachten ten Noorden van de straat van Morotai, terwijl nachtelijke patrouilles van de luchtmacht ten Westen van Borneo een 1000 tons vrachtschip tot zinken brachten.

10% DER JODEN OVER

Uit Eindhoven wordt bericht, dat slechts 10% van de voor de oorlog in Nederland wonende Joden zijn overgebleven.

De meesten der ongelukkigen hebben alle vertrouwen in de wereld verloren. Een Joodse vrouw, die gedurende vier jaren ondergedoken bleef, verklaarde aan den Aneta-berichtgever, dat haar dochter enkele maanden geleden werd ontdekt door de Gestapo en na eerst naar Westerbork te zijn gezonden naar Polen gedeporteerd werd. Haar man was reeds eerder naar Duitsland gevoerd.

Wij zijn natuurlijk het Nederlandse volk erg dankbaar, verklaarde de vrouw, want de Nederlanders waagden hun leven ons te helpen; voor ons is het leven slechts een wachten op de dood geworden.

Wij hebben onze geliefden door de Duitsers zien mishandelen. Enige van onze vrienden die in Nederland bleven, werden gesteriliseerd.

Het leven kan de Europese Joden niets meer bieden en voor ons is de bevrijding vier jaren te laat gekomen. (Aneta).

NEDERLANDS BURGERIJ HELPT HET BEST.

De Nederlandse boeren reden met hun wagens uit om de bevoorradingen van de door de lucht vervoerde troepen te gaan halen, toen de vliegers, door het slechte weer, deze voorraden buiten de linies moesten laten neervallen. Een Nederlandse verbindingsofficier, Luitenant Keuchenius, die voor de oorlog als advocaat in 's Gravenhage gevestigd was, verklaarde, dat de Noordamerikanen, die reeds heel wat veldslagen achter de rug hebben, het er over eens zijn, dat zij nog nergens zoveel hulp van de burgerbevolking hebben gekregen als in Nederland (Aneta).

OOK NEDERLANDERS ER BIJ.

Nederlandse valschermtroepen en door de lucht vervoerde troepen maakten deel uit van het Britse en Noordamerikaanse leger, dat sinds verleden Zondag aan de aanval op Nederland deelnam. Ook bij de strijdkrachten die de Duitsers uit de nauwe corridor tussen Eindhoven en Nijmegen wisten te verdrijven waren vele Nederlanders betrokken (Aneta).

RUBBERVRAAGSTUKKEN.

De regering van Nederland, de Verenigde Staten en Groot Brittannië, zullen deelnemen aan een reeks besprekingen over na-oorlogse rubbervraagstukken. Vorige maand werden te Londen reeds besprekingen gevoerd. De studiecommissie voor Rubber-vraagstukken zal uitsluitend de regeringen op de hoogte stellen van de besprekingen, maar geen resoluties formuleren. Regelingen zijn eveneens getroffen om andere regeringen inlichtingen te verstrekken over de gehouden onderzoekingen (Aneta).

Nederland en Holland.

Jan Haygens Linschoten in zijn „Itinerario" noemde reeds voor 1600, iemand uit Brugge „Een Nederlander, natureel van Brugge" en ook uit andere bronnen blijkt duidelijk dat de Zuidelijke Nederlanden toen als één beschouwd werden wat inwoners, taal en gewoonten betreft, met behoud van streekeigenaardigheden.

Hebben echter de Amsterdamse heren niet de Prinsen van Oranje, Maurits en Frederik Hendrik tegengewerkt in hun pogen om de 17 Nederlanden alle vrij te maken en te verenigen en hebben zij het daardoor niet onmogelijk gemaakt, dat een sterke Staat ontstond met Oost-Friesland, Bentheim en het echt door en door Nederlandse gebied van Emmerik, Kleef, Wezel enz. ingesloten? En hebben niet dezelfde heren twee jaren na het einde van de 80-jarige oorlog het Huis van Oranje verworpen in 1650?

Boekdelen zou men kunnen schrijven over de verkeerde houding van Holland tegen Nederland, over de schandelijk eenzijdige Vaderlandse Geschiedenis, die wij op school leerden, en waarbij de kleinste biezonderheden van „Holland" werden beschreven, maar belangrijke zaken, het eigen gewest betreffende zorgvuldig werden vermeden, die wij alleen uit speciale tijdschriften konden leren.

De houding van „Holland" t.o.v. Noord-Brabant en Limburg van 1648 af tot de tijd van Napoleon, toen deze Nederlandse streken als Generaliteitslanden, eigenlijk koloniën waren, geheel onmondig, is ongetwijfeld oorzaak, dat in 1830 en 1839 deze streken bezet moesten blijven, daar zij zich misschien ook bij België hadden willen aansluiten en was er in 1919 bij de toenmalige chauvinistische eisen uit België ook niet soms vrees voor de loyaliteit dier streken die m.i. ook aan dezelfde oorzaak toe te schrijven was en aan de minachtende benaming „het donkere Zuiden?"

De bevolking der 9 provinciën voelt zich niet „minderwaardig" zoals de Hollanders beweren, wanneer men hen aanklaagt, maar wel „gelijkwaardig" Vele Hollanders voelen zich echter meerderwaardig." De negen provinciën zijn voor hen een aanhangsel van Holland, wingewesten bewoond door min of meer achterlijke en „plat" pratende mensen, die dwaas genoeg hun dialecten in stand willen houden en erg bekrompen en provincialistisch aan hun „eigenaard" gehecht zijn.

Helaas begon een aantal Nederlanders zich in het verleden dan minderwaardig te voelen en trachtte dan door te „verhollandsen" de schijn van volwaardigheid te verkrijgen. In hun spreektaal begonnen ze echt „hollands" de ennetjes te verwaarlozen „Haegs te kraeken", Franse, Duitse en vooral de laatste jaren Engelse woorden op te nemen. Dit werden karikaturen voor hun eigen mensen, zowel als voor de Hollanders.

Het geringe aantal leden, dat het A.N.V. voor de oorlog had, kan als bewijs gelden hoe weinig de werkelijke Nederlandse eenheidsgedachte doorgewerkt was.

Wat kan er nu gedaan worden om die gewenste eenheid te bevorderen?

1. Door in alle, in het Nederlands verschijnende bladen en tijdschriften en boeken, nooit anders dan Nederland te schrijven als het hele land bedoeld wordt. De Nederlandse taal nooit Hollands te noemen.

2. Door slechts van „Nederlandse" zindelijkheid enz. enz. te rechtschapenheid enz. enz. te schrijven en te praten.

3. Door langzamerhand ook in het buitenland de echte naam van ons land, vertaald of oorspronkelijk: Nederland te gebruiken.

4. Door grote instellingen zoals Holland-Amerika Lijn en dergelijke in „Nederland-Amerika Lijn" te veranderen. Hollandse Bank-Unie" in Nederlandse Bank-Unie enz.

5. Door Limburgse steenkool niet als „Hollandse" in Amsterdam te laten adverteren i.p.v. „Nederlandse". Door de „Groninger Veenkoloniën" niet als „Hollandse Veenkolonies" te beschrijven, zoals zekere dame dat eens in „Die Huisgenoot" het bekende Afrikaanse weekblad deed. Wat zou de Hollander zeggen indien de Limburger ging praten van Limburgse duinen en bollenvelden?

6. Door bij reclame in het buitenland nu eens Nederland te laten bekendmaken en niet langer alleen en uitsluitend van „Holland" te gewagen en van **Volendammers en Marker vissers die lang genoeg het Nederlandse volk bespottelijk hebben gemaakt in de ogen van het buitenland.**

7. Door op de Nederlandse consulaten niet langer „Hollandia" maar „Neerlandia" als telegramadres gebruien.

8. Door de regering uit Holland weg te nemen en bijv. naar de meest centrale provincie Utrecht over te brengen.

9. Door de gehele Nederlandse Vaderlandse geschiedenis, zoals die op de scholen geleerd wordt te herzien en deze „Nederlands" i.p.v. bijna uitsluitend „Hollands" te maken.

10. Door het bevorderen van het reizen in eigen land, alvorens naar het buitenland te gaan.

Nog een punt nl. dat vele Hollanders en ook buitenlanders, wanneer men eist om van Nederland i.p.v. Holland te spreken, beweren, dat deze houding dezelfde is als van de Schotten t.o.v. de Engelsen. De Schotten nl. wensen slechts van Britten en Groot-Britannië te horen hoewel de taal het Engels, geen „Brits" genoemd zou kunnen worden.

Deze bewering is volkomen onjuist, want Schotland is door Engeland veroverd en heeft 5 millioen tegen Engeland 35 millioen inwoners.

De Nederlanden echter zijn vrijwillig bij de Unie van Utrecht verenigd en de 9 provinciën hebben meer inwoners dan Holland. **En het Nederlands zou eerder Utrechts of Vlaams kunnen heten dan Hollands.**

(„Neerlandia").

Noordamerikaanse valschermtroepen maken zich gereed om een C-47 transportvliegtuig binnen te gaan op een basis in Engeland. Zij behoorden tot de troepen, die Zondag een week geleden in Nederland werden neergelaten.

BUITENLAND

DE DUITSERS EN DE RUSSISCHE OPMARS.

Nu de kansen op weerwraak groter worden nemen de Duitsers, zo wordt bericht, plotseling meer de égards ten opzichte der krijgsgevangenen in acht. Berichten uit het bijna verpletterde Duitsland melden, dat de Duitsers den Britsen krijgsgevangenen toelaten cinema-voorstellingen bij te wonen, terwijl de officieren verlof kregen zelf de pakketten te openen, die zij uit Groot Britannië ontvingen.

Ten opzichte van de Russische krijgsgevangenen, die dikwijls onmenselijk behandeld werden, is de houding van de Duitsers eveneens gewijzigd. In de mededelingen van de Duitse legerleiding wordt sedert enige dagen voortdurend gewezen op de macht en de degelijke inrichting van het Rode Leger.

Tot nu toe hadden de Duitsers nooit willen erkennen, dat hun tegenslagen in Rusland te wijten waren aan de sterkte en aan de tactiek van het Rode Leger. Ofwel schrijven zij de terugtocht toe aan vorst en sneeuw, ofwel lieten de officieren horen, zoals ten tijde van de nederlaag te Stalingrad, dat de overmoedige bevelen van Hitler de schuld waren van tijdelijke nadelen, waarvoor de Duitse generaals geen verantwoordelijkheid moesten opnemen.

De Duitsers hebben dus de macht van het Russische leger onderschat. Zij hebben altijd gedacht, dat het Rode Leger alles in de weegschaal had geworpen en niet meer over belangrijke reserves beschikte. De gebeurtenissen hebben hen eindelijk het onzinnige van hun verwachtingen doen inzien. Men mag zeggen, dat het lang heeft geduurd.

Het Rode Leger.

Het Rode Leger is een volksleger. Het wordt gedragen door de wil van het volk om den aanrander te verdrijven en te verslaan. Dienvolgens mag het rekenen op de volledige medewerking van de Russische bevolking, zodat het steeds mogelijk is, nieuwe reserve-eenheden te vormen en nieuwe offers te vragen.

In de loop der krijgsverrichtingen is eveneens gebleken, dat de Russische soldaten een wonderbaar uithoudingsvermogen hebben en dat de Russische artillerie haar traditionele degelijkheid heeft behouden.

De leiding van het Rode Leger berust in handen van knappe officieren, die in de hachelijkste ogenblikken hun koelbloedigheid bewaren en de geschikte tijd afwachten om aan te vallen.

Men zal zich herinneren, hoe de slag om Stalingrad gedurende maanden in het nadeel is geweest van de Russen. De verliezen waren geweldig en men vroeg zich steeds af, waarom geen nieuwe reserves werden aangevoerd om de troepen, die aan een onverbiddelijk trommelvuur waren blootgesteld, te steunen en te ontlasten.

De Russische legerleiding heeft toen op onverstoorbare wijze haar plannen uitgevoerd. Terwijl de Duitsers alle krachten in de weegschaal wierpen in het centrum van Stalingrad, werden Russische reserves, ten Noorden en ten Zuiden aangebracht. Op het beslissende ogenblik, toen de Duitse troepen de uitputting nabij waren, begon het Russisch tegen-offensief en werden de Duitsers te Stalingrad omsingeld en gevangen, hetgeen thans al geleid heeft tot de belegering van Warszawa.

Een dergelijke uitslag zal in de geschiedenis blijven vermeld als een wonderbaar wapenfeit, dat alleen kan bereikt worden wanneer men over goed gedrilde troepen beschikt en wanneer er een onverstoorbaar vertrouwen bestaat tussen de soldaten en hun bevelhebbers.

KAPITEIN GEEOMS GEVANGEN.

Kapitein Willem Geeoms, die oorspronkelijk de guerrilla-troepen leidde in Nieuw Guinea, werd — volgens een officiële bekendmaking — op 15 Mei door de Japanners gevangen genomen. Er is niets bekend omtrent zijn lot. Zijn vrouw en kinderen zijn in 1942, toen de Japanners Manokwari aanvielen, gevangen genomen.

RAFFINADERIJEN OP EIGEN GRONDGEBIED.

Het Venezolaanse blad „Universal" bevat een artikel van Migual Angel Garcia, die onlangs een bezoek heeft gebracht aan Curaçao en waarin o.m. gewezen wordt op de veel hogere levenstandaard van Curaçao in vergelijking met die van Venezuela. Het artikel onderlijnt, dat van de 6000 arbeiders in de olie-raffinaderijen slechts 150 Venezolanen zijn en dit alles een aanleiding moet zijn voor de Venezolanen om alles in het werk te stellen en raffinaderijen op eigen grondgebied te krijgen.

NEERLANDS A.B.C. BABY-FONDS.

Sub-Comité Curaçao.

Het Sub-Comité schrijft ons:

Gelijk bekend werd op 9 Januari van dit jaar op Aruba opgericht het Neerlands A.B.C. Baby Fonds, dat zich ten doel stelt gelden in te zamelen ten einde terstond na de bevrijding van Nederland deze te besteden voor de ondervoede kinderen in dat Gebied.

Ook op Curaçao vond dit uiterst sympathiek streven zijn weerklank en alzo ontstond er op 30 Juni jl. een Sub-Comité, dat dezelfde doelstelling beoogt en met het Comité Aruba de nodige gelden hoopt bijeen te brengen.

Dit Sub-Comité bestaat uit de volgende Heren: W. F. M. Lampe, Voorzitter; F. A. Vromans, Onder-Voorzitter; J. A. J. Ellis, Secretaris; B. Mendes Chumaceiro, Penningmeester; J. A. Correa, W. F. G. Mensing en C. Winkel, G. A. Zn., Commissarissen.

Intussen mocht het Comité Aruba zich in verbinding stellen met Hare Majesteit de Koningin om Hoogstdezelve op de hoogte te stellen van de oprichting en doel van dit Fonds.

In aansluiting hierop heeft genoemd Comité het groot voorrecht gehad het navolgend radiogram van Hoogstdezelve te mogen ontvangen:

„Met vreugde verneem ik stichting Neerlands A.B.C. Baby Fonds. Alles welkom, vooral gevaporeerde melk en geconcentreerd vruchtensap."

Wilhelmina.

Als bewijs hoezeer Hare Majesteit met dit Fonds instemt, ontvingen wij de 6e dezer een brief van Zijne Excellentie den Gouverneur van de volgende inhoud:

„Met verwijzing naar de mededeling, die ik reeds op Koninginne-dag deed, heb ik de eer en het genoegen u mede te delen, dat het Hare Majesteit de Koningin, blijkens van den Heer Minister van Koloniën ontvangen telegram dd. 27 Augustus jl. behaagd heeft, uw Fonds een gift te doen van ƒ 10.000.—.

Deze Koninklijke gift zal u zeer binnenkort worden overgemaakt door bemiddeling van den Heer Administrateur van Financiën.

De Gouverneur van Curaçao,
P. Kasteel".

Terstond hebben wij ons gewend tot Zijne Excellentie den Gouverneur met het volgend antwoord:

„In antwoord op Uwer Excellentie's depêche van de 6e dezer No. 7220, waarin melding wordt gemaakt van het feit, dat het Harer Majesteit de Koningin behaagd heeft het Sub-Comité Neerlands A.B.C. Fonds (Afdeling Curaçao) te vereren met een gift van ƒ 10.000.—, veroorloven wij ons hierbij de vrijheid Uwer Excellentie beleefd te verzoeken Harer Majesteit onze eerbiedige dank te willen overbrengen voor deze milde Koninklijke gift.

Wij zijn ervan overtuigd, dat deze Vorstelijke daad, een bewijs van Harer Majesteits sympathie voor onze doelstelling, een prikkel zal zijn voor Curaçao's ingezetenen om in ruime mate bij te dragen voor dit Fonds."

Curaçao's ingezetenen!

Als straks de Geallieerde legers Nederland gezuiverd zullen hebben van Hitlers trawanten, in welke toestand zullen wij de kinderen dan aantreffen? Hoeveel van hen zullen ouderloos achtergebleven zijn, hoeveel hunner ondervoed en rachitisch.

De dag der bevrijding nadert snel, juist nu heeft Nederland uw hulp meer dan nooit nodig.

Ingezetenen van dit eiland! Volgt in deze het schone voorbeeld van onze geliefde Vorstin en draagt royaal bij tot dit nobel doel, opdat wij spoedig over het nodige kapitaal kunnen beschikken om dan in ruime mate de Nederlandse kinderen de helpende hand te kunnen bieden.

Helpt allen mede om het leed en de nood der Nederlandse kinderen te kunnen lenigen.

Ten slotte is het ons aangenaam reeds thans te kunnen berichten, dat Aruba en Curaçao gezamenlijk een bestelling geplaatst hebben van $ 16.000.— aan gevaporeerde melk en $ 8.000.— aan geconcentreerd vruchtensap.

DE K.S.C. ATHLETIEKWEDSTRIJDEN.

De K.S.C. athletiekwedstrijden werden gisteren op Brakkeput gehouden door 80 jongens die allen het beste trachtten te maken van de oefeningen voorheen gehouden. Verschillende groepen namen er aan deel w.o. de Ecuador, de Jonge Wachten, Petrus Canisius en Resolute. De 100 meter hardlopen werd gewonnen door V. Pole en Prins. Het bleek maar al te duidelijk dat jongens, die zich maar weinig oefeningen getroostten, op zulke wedstrijden een onfraaie indruk achterlieten.

De uitslagen zijn als volgt: 100 m. hardlopen Junioren, Bertura; 400m. Senioren, Imiterio en Martina; Veldloop Junioren; A. Koeiman en Jandroep; Hoogspringen Senioren, V. Pole; Hoogspringen Junioren, Zimmerman; Verspringen Junioren, Snijders; Kogelstoten, Christina. Deze athletiekwedstrijden besloten met de uitreiking der verschillende prijzen aan de winnaars.

Laatste nieuws

—Het vijfde leger in Italië kwam vooruit ten Noorden van Firenzuola en de Brits Indiërs aan de rechterflank maakten vooral belangrijke winsten.

Het achtste leger ondervindt een krachtige tegenstand ten Noorden van Rimini. Vlootstrijdkrachten bombardeerden vijandelijke doelen in Frans-Italiaanse grensgebied, terwijl andere eenheden actief waren in de Golf van Genua.

De luchtmacht viel militaire doelen in Joegoslavië aan en drie vliegvelden in het gebied van Athene waar vele Duitse transportvliegtuigen werden vernield.

Verkenningsfoto's hebben ook aangetoond, dat een Duitse duikboot van 500 ton bij de duikbotenkooien te Skarmanga, op 16 kilometer ten Noorden van Piraeus, tot zinken werd gebracht en twee koopvaardijschepen werden getroffen.

— **Radio Berlijn** meldt de ontruiming van Epinal, op 55 kilometer ten Zuid-Oosten van Nancy, door de Duitsers.

— **Dertien Duitse generaals**, die in Roemenië gevangen genomen werden, hebben in een ondertekende verklaring een oproep gericht tot de Wehrmacht om Hitler omver te werpen en ogenblikkelijk vrede te sluiten.

Het Finse communiqué meldt de verovering van Haukipudos en Poulanka. Voorts werd gezegd, dat de troepen nog oprukken tegen de Duitsers in Lapland.

— **De Poolse regering** onder Duits beschermheerschap heeft een overeenkomst gesloten met de Sovjet-Unie voor de inwisseling van de wederzijdse bevolking in Litauen en Polen.

— **De Londense radio** zeide, dat te Québec besloten werd om burgemeester La Guardia van New York een bestuurpost te geven in bevrijd Italië.

Gisteren overleed ogenblikkelijk na een betreurenswaardig ongeval

Wilfred Meriën

in de bloei van zijn leven.

Moge God hem genadig zijn.

Directie en Personeel van de Paulusdrukkerij.

DE BOVENWINDSCHE STEMMEN

THE 17TH OF SEPTEMBER.

The 17th of September will always be a day never to be forgotten by Netherlanders, a day to be set apart for special national thanksgiving, first to God the fount of all blessing for their deliverance from a cruel bondage, and to the friendly nations who were the willing instruments in His hand for breaking the rod of the oppressor and purging their land of his foul presence.

It would now appear that the earlier announcement that Breda had been liberated was at least premature. Mistakes will occur in even the best regulated families, and that disappointment is forgotten in the exhilarating events of the last few days. And this time there is no mistake. While many details of the Allies' advance into the Netherlands must for a time remain obscure for obvious reasons, we can rejoice that the Day of our Liberation has really dawned. Isn't that enough to set all the bells ringing, all our voices shouting, and to move all our hearts with devout gratitude and praise?

We have been looking for this, praying and planning for it, for many a day, yet when the first tidings of the great Air Armada over the Netherlands fell on our ears that early Sunday morning a thrill passed through us like some high voltage current that completely upset our self-control so that our emotions got hopelessly mixed up. It was the easiest thing in the world to laugh and cry at the same time; calmness and excitability, sobriety and delirium, these were reconciled in one composite whole; the impossible shaped itself before our eyes, and we seemed to be lifted above ourselves into a new world.

Events are moving fast, so fast that before our next Notes appear it is not unlikely that the liberation of the Netherlands will be un fait accompli. Very soon will Queen Wilhelmina, one of the grandest women to adorn history's pages, be reunited to her loyal people; and her Government, which all through these terrible years has stoutly opposed the hordes of Hitler, and as far as possible actively participated in the fight, will once again be firmly established in the Homeland.

It is a cause for special joy that, like some long-suppressed terior are rendering invaluable help to the liberating armies under the leadership of the invincible Montgomery, and we know that, like some long-surpressed volcano, these brave Netherlanders will burst their bonds and overwhelm the fleeing foe. To Prince Bernhard has fallen the honour of leading the brave patriots, to avenge the grievous wrongs inflicted upon the Netherlands and its people by their barbarian neighbours. We shall follow every movement with anxious interest, and may God give us very soon complete victory over the enemy.

A CASE FOR ENQUIRY.

It is not the easiest thing to move the powers that be, but sometimes the effort has met with success. In the hope that this appeal will gain a sympathetic hearing, we beg to draw the Government's attention to a situation that cries aloud for remedy.

Our local importers need to be gifted with more than human patience to endure the present situation. Their agents in New York inform them that their goods have been shipped to Puerto Rica or St. Thomas, but they must fetch the goods from one of these ports themselves. How can this be done?

After a long hold-up at St. Thomas, a sailing vessel from one of the other islands, British or French, will pick up the freight and bring it along. But en route a lot of pilfering takes place, and the goods arrive in a broken and depleted state. The Agent at St. Thomas, to whom the New York agent has consigned the goods, either cannot or will not interfere, indeed the appeals of our local importers are ignored, and they have to suffer these considerable losses without any hope of compensation.

This state of things should not have to continue, especially when there is at hand a remedy that can easily be applied. It seems to us that the Government, which owns two vessels (which serve only as decorations of our harbour), could very well use them whenever necessary to fetch our cargoes from St. Thomas. It wouldn't take more than a fraction of the trouble that the authorities in other places are quite ready to take for the general good, for the Government to be notified by the agent at St. Thomas when freight reaches that port for St. Maarten, and to dispatch one of these idle vessels to fetch our goods.

Would not the Government charges for freight be more reasonable than the fantastic rates now charged by these roving captains? Eventually the consumer has to pay. And would not the goods be safer under Government control, and stand less chance of being broached.

Surely this is a reasonable request, and, seeing that it is so easy of accomplishment, we trust that steps will at once be taken to put an end to the existing intolerable state of things, and of which our merchants have every right to complain.

HEALTH CONDITIONS.

Like a good housekeeper a good Government can always find something to do, however diligent and painstaking it may be. We are not unmindful of our Government's many generous acts towards us — indeed we still doubt the wisdom of some of those expenditures — and the last thing of which we would care to be found guilty is a grasping and ungrateful spirit. We hope therefore that all our criticisms will be regarded at Headquarters as meant to be helpful and constructive.

On the whole the general health of this small community has been favourably compared with that of other places in these waters. We dare to say that while this may be true, it is due mainly to favourable natural causes, and not to any sort of organized sanitary measures undertaken by the competent authority. One notable exception must in all fairness be made. When Dr. Spitzer was here he did all that one man could be expected to do to improve the health of Philipsburg. And he did it in the teeth of much adverse criticism from an ignorant section of the population. The good results, however, were to be felt and seen, and that is always the reward of the faithful and conscientious worker.

Now we are once more at the mercy of the fly and the mosquito, and these are not likely to disappear by magic. There are premises here that are nothing short of pestilences. Malodorous danger spots abound, wich should be ruthlessly dealt with. Persons have been seen, in full view of those who would be expected to notice and take some action, to throuw fruit skins and seeds, to hawk and spit on the side pavement, — in fact this is a life ad libitum with a vengeance.

Milk is served from insanitary vessels, and often adulterated.

Meat is sold without any examination, and the writer knows of at least one instance where the meat was corrupt with abscesses and a good many people must have eaten of that meat.

Fish poison is a common occurrence, and it is hardly fair to say that is anybody's risk. We rather think there must be some way of reducing these risks. Where the necessities of life are concerned, there should be some attempt at safeguarding the community.

Certainly it is not a hard problem to attack the fly and mosquito menace, nor is it right that we should be exposed in buying milk and meat to the wiles of the unscrupulous.

We repeat our statement that the health of our community would not be half as good as it is, or I ought to say it would be much worse, but for the open spaces around us and the sparseness of the population. Nature is our protector.

FOREWARNED IS FOREARMED.

With the end of the War in Europe in sight it were wise to face the fact. Conditions are sure to arise when the people who live in these less-known and less-cared-for parts of the world will be in a parlous state unless steps are taken before hand to meet those conditions.

We do not forget what happened here after the first World War. Long after the fighting was over some of our worst troubles began. At one time — fortunately that peak was not of long duration — we paid for sugar that cost ƒ 0,15 in Guadeloupe no less than ƒ 0,67½ locally, while a half bag of flour fetched ƒ 35,00.

We must not lose sight of the main cause of that state of things. The demand for taking care of the crippled people of Europe absorbed the greater part of the U.S. production. We had to be satisfied with a few crumbs now and then. We lived through it, but not without much suffering. Is this to be repeated — only on a far greater scale than in 1919?

When this war is over the Countries of Europe, plundered and stripped as they have been by the German ogre, the economic conditions will be unspeakably wretched. What will there be left for us after the needs of the starving and enfeebled people of Europe have been served, if it will be found possible to meet that demand?

Is it not time to make plans? Or is it too late? Is it not still possible for our Government to set the machinery in motion that will ensure the delivery of a safe minimum of the necessities of life? Or is it to be as before, „every man for himself, and the devil take the hindmost"?

If our foresight were as good as our hindsight we would avoid many a pitfall. Unfortunately it never is, but we should learn a little from experience and from meeting up with conditions that are familiar. And we are confronted just around the corner with one such condition. Can we take the necessary precautions? The fence at the top of cliff is far more ecomomical and useful than a hospital at the bottom.

Watchman.

C. Grootens nam dan het woord om den jongens te wijzen op bizondere punten die een voortrekker in acht moet nemen en drukte zijn tevredenheid uit dat de zo lang verwachte stam is opgericht. Na deze toespraak besloot men deze bijeenkomst en gingen onze oud-verkenners huiswaarts.

STEEKPARTIJ.

Gisterenavond om ongeveer 18.30 uur had er in de Middenstraat een twist plaats, waarbij de 24-jarige W. A. M. met een mes gestoken werd en ter plaatse overleed.

De 34-jarige dader J. S. R. meldde zichzelf bij het politie-bureau.

POLITIEBERICHTEN ARUBA

Dronken achter het stuur.

Door een politiepatrouille werd geconstateerd, dat de bestuurder van auto A-644 in kennelijke staat van dronkenschap verkeerde. De bestuurder, die zich tegen zijn overbrenging naar de politiewacht verzette, is ter ontnuchtering ingesloten.

1.40 Lichter.

Door de vrouwspersoon M.G., wonende te St. Nicolaas V.Z. werd aan een passerende patrouille om assistentie gevraagd voor twee zeelieden, die zich in haar woning bevonden en deze niet wilden verlaten. De zeelieden, die inmiddels de woning verlaten hadden, werden door de patrouille staande gehouden, waarna een hunner verklaarde, dat genoemde vrouwspersoon hem 40 G. afhandig had gemaakt. De zeeman is voor onderzoek naar de recherche verwezen.

Een uur zoek.

Door den manspersoon F.B. werd aangifte gedaan, dat zijn auto A-1461, welke hij bij het Cinelandia Theater had geplaatst, was weggenomen. De auto werd ongeveer een uur later door een politiepatrouille, onbeheerd te Sint Nicolaas aangetroffen en aan den eigenaar teruggegeven.

Minder comfort....

Aan een patrouille werd gemeld, dat er een vechtpartij plaats had op de standplaats der Comfortbussen nabij de Aruba Trading. Toen de politie ter plaatse kwam, bleek de vechtpartij reeds te zijn afgelopen. Door den bestuurder van een autobus werd een manspersoon aangewezen, die drie ruiten van de autobus stuk zou hebben geslagen. Daar deze persoon in staat van dronkenschap verkeerde en zeer vechtlustig was, is hij ter ontnuchtering ingesloten.

Het kruikje gaat zo lang te water........

Door de vrouwspersoon L.A. werd aan de Politiewacht aangifte gedaan van mishandeling door een zekeren Th.M., met wien zij in concubinaat leeft. De vrouw die een bloedende wonde aan haar linkerhand had, is na verbonden te zijn naar de recherche verwezen.

CURAÇAO

VREEMDE VLAGGEN IN ONZE STAD

Niet afgesproken, door niemand gepropageerd, maar spontaan en fris hebben velen een sympathieke traditie geschapen. Met het bekend worden van de bevrijding van hun vaderstad hebben enkele familie en personen de stads- of dorpsvlag van hun geboorteplaats uitgehangen. Wij bemerkten, dat dit buitengewoon in de smaak valt bij velen. Men moet deze vlaggen laten hangen, zo zeide men ons, zodat hoe meer er van ons land bevrijd wordt, des te meer vlaggen er komen hangen.

De meesten kennen al deze vlaggen niet. Merkwaardige oude en mooie traditionele vlaggen gingen aan de mast bij de Martijns, de Van Bergeyks, de Gehrings en de Weebers. Vermoedelijk zijn er al nog wel meer, maar die hebben wij nog niet gezien. Enkele vlaggen, die wij zagen, zijn de Rood-zwarte vlag van Nijmegen en de vlag van Eindhoven (of is het Noord-Brabant?) die bestaat uit 24 afwisselende rode en witte blokken. Wiens geboorteplaats geen vlag heeft, kan altijd de provinciale kleuren uithangen. Wij vinden het een sympathiek idee en wekken iedereen op het na te volgen. Wij hopen, dat in de loop van vandaag de Arnhemse vlag aan de mast gaat......

MOOI WERK VAN DE PATROUILLEBOOT 5.

Nader vernemen wij nog omtrent het scheepsongeluk van de Justina, waarover wij Zaterdag schreven, dat het den geredden vanmorgen wel gaat. Enkelen zijn naar het Sanatorium het Groene Kruis gebracht en daar behandeld, doch met allen viel het mee. Wat men ons over de redding vertelde, vervult ons met dankbaarheid aan de Patrouilleboot nr. 5, die niet alleen zeer spoedig ter plaatse was, maar welker bemanning ook de drenkelingen naar de wal bracht. Helaas vernamen wij dat een der opvarenden, een Chinnees, nog wordt vermist. Ook vernamen wij nog, dat de opleidingsgroep van het Rode Kruis, die thans in het Quarantainegebouw in opleiding is, hulp heeft verleend. Kirten heeft gegeven en...

De Heer P. Ritkerk. de dokters en anderen waren weldra ter plaatse en allen van het Rode Kruis komt eveneens een woord van lof toe.

LEZING COMITÉ IRENE.

Voor een aandachtig gehoor heeft Consul Generaal Dr. Walter A Foote van de Verenigde Staten Vrijdagavond een lezing gehouden in de zaal van de Sociëteit de Gezelligheid. Deze lezing werd gehouden ten bate van het Dames Comité Irene. Op boeiende wijze wist Dr. Foote, die jarenlang in Oost-Indië heeft gewoond en zelfs onze taal kent, te vertellen over het hier zo weinig bekende leven in de Oost. De avond werd opgeluisterd door muziek van de Javanen van Huize Soerabaia alhier. Mevrouw Curiel dankte na afloop.

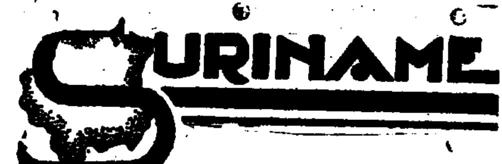
VERENIGINGSNIEUWS.

Katholieke Sport Centrale, voetballen Sithoc — Soerabaia 7 — 0; D.S.C. — Union Victory Stars 0 — 6. K.S.C. elftal — Empire elftal 2 — 0.

MGR. NIEWINDT-STAM OPGERICHT.

Zaterdagavond jl. om 19.30 uur kwamen enkele oud-verkenners van de St. Jozef troep op Pietermaai bijeen onder leiding van Pater R. Meussen O.P., aalmoezenier van de St. Jozeftroep en Broeder C. G. Grootens, A.D. C. van de R.K. verkenners op Curaçao en Hopman van de St. Jozeftroep. Doel van deze bijeenkomst was een voortrekkersstam op te richten alleen bestaande uit oudverkenners van de St. Jozeftroep.

Pater Meussen opende deze bijeenkomst met enkele wel gekozen woorden en schetste vervolgens het doel, de werkzaamheden en plichten van een voortrekker. De oud-verkenners luisterden ernstig en aandachtig naar hun aalmoezenier en namen goed op alles wat met het doel van hetgeen ze nu gingen worden betrekking had. Na deze uiteenzetting ging men over tot de verkiezing van een naam voor de stam. Alle jongens stemden voor Monseigneur J. Niewindt. Aldus werd de stam gedoopt met de naam „Mgr. Niewindtstam." Broeder

UITDELERS MISERE.

Uit „De West".

De oorlog heeft ons allerlei misères leren kennen.

Ditmaal moeten wij het hebben over onze eigen misère: de misère om betrouwbare uitdelers te vinden voor ons blad.

Door ziekte en verloop van uitdelers, is het ons dezer dagen onmogelijk om voor een tijdige bezorging in te staan. Nieuwelingen, die invallen, kennen uit de aard de honderden adressen niet en, dank zij onze volprezen verduistering, is het hun des avonds bijna onmogelijk zich te oriënteren.

Wij moeten daarom wederom een beroep doen op de welwillendheid onzer lezers. Aan klachten, die ons mondeling of telephonisch bereiken, zal zoveel mogelijk met bekwame spoed worden tegemoet gekomen.

Naschrift: Deze Surinaamse misère is een optimistisch beeld van de Curaçaose misère. — Red.

DUITSERS VERLIEZEN 21 TANKS.

De Duitsers hebben Zondag 21 tanks verloren bij tegenaanvallen in de gebieden van Dieuze en Chateau Salins. (Met het Noord-amerikaanse 3e leger, (AP) 25.9).

De Haïtiaanse Pers

door

TEUN DON

Haïti heeft voor een klein land met een betrekkelijk gering aantal inwoners die kunnen lezen, een zeer groot aantal kranten. Het is een troost voor al die kranten, dat het lezend publiek steeds groter wordt, want zonder dat zou men zich werkelijk moeten afvragen waarvan al die kranten, dagbladen, weekbladen, tijdschriften, maandbladen enz. zouden moeten bestaan.

In Port-au-Prince alleen al verschijnen er vijf dagbladen, er waren er kort geleden nog zes, maar de regering heeft er een moeten sluiten vanwege zijn opruiende tendenzen. Maar vijf is altijd nog genoeg.

In de eerste plaats is er de krant door Monseigneur Le Gouaze aartsbisschop van Port-au-Prince, opgericht: „La Phalange". Wanneer ik deze krant in de allereerste plaats vermeld, is dit omdat deze krant, door zijn financieel biezonder zelfstandige positie, vrijwel onafhankelijk is van politieke invloeden. „La Phalange" is de krant van de Kerk, en is meer een Rooms Katholiek tijdschrift in de vorm van een dagblad, dan een nieuwsblad en het actuele nieuws neemt er maar een bescheiden plaats in. Niet, dat de Phalange zijn lezers niet volkomen op de hoogte houdt van het wereldgebeuren, — de belangrijkste feiten van de dag komen er volkomen tot hun recht, — maar daarnaast zijn er dagelijks artikelen van opbouwende aard, — het is de krant voor het katholieke huisgezin. Daarenboven is de „Phalange" uitgesproken De Gaulliste in zijn overtuiging en volkomen Frans in traditie en cultuur.

Hoofdredacteur is de grote Haïtiaanse letterkundige Luc Grimard, uitgever van verscheidene gedichtenbundels, een man van een diepe cultuur, van zeer fijne beschaving en altijd bereid zijn kolommen in de dienst van een goede zaak te stellen. Is er een goed boek verschenen, Luc Grimard vestigt er telkens weer de aandacht op, niet eenmaal, neen, hij zorgt ervoor dat het publiek het boek niet vergeet. Is er een goed concert op komst, dan warmt Luc Grimard zijn lezers (de gehele clerus, en de welgezeten oude Haïtiaanse families) er toe op er heen te gaan.

Grimard is historicus en als zodanig ook Conservator van het „Mussée Stenio Vincent' aan het Champ de Mars. Administrateur is de jonge, sympathieke Pater Lantrain en Pater Goré heeft een vrijwel dagelijkse rubriek „Brise de Mer", onder welke titel hij op fijne, geestige wijze telkens weer een prettig leesbaar opbouwend artikel publiceert.

Voor de Nederlandse Zaak heeft „La Phalange" de laatste maanden heel veel gedaan. Ze bracht achtereenvolgens een grote necrologie over den schrijver Dr. Hendrik Willem van Loon; stukken over de weerstand in Nederland en over de bevrijding van Nieuw Guinea; talloze artikelen met Nederlands Katholiek Nieuws; als vervolg feuilleton een verhandeling van Pater Prof. Dr. van der Veldt over de herkomst van Hitlers onlogische logica; een vertaling van een van Mr. Elias' reisbrieven over Haïti; een groot artikel van mijn hand over de pogingen der Nazies door valse propaganda de vrede te winnen; en juist vandaag als hoofdartikel een volle pagina over de weerstand van de Kerk in Nederland, door J. J. Mendels.

Een andere, financieel vrijwel onafhankelijke krant, is „Haïti Journal", destijds door President Stenio Vincent (voorganger van President Lescot) opgericht en nog steeds diens eigendom. „Haïti Journal" brengt in een serie „Nouvelles Rapides" berichtjes van een paar regels, die zowel op plaatselijk als op internationaal gebied betrekking nemen, maar in tegenstelling tot de „Phalange" is „Haïti Journal" in de eerste plaats een krant van inlichtingen.

Speciale aandacht wordt door „Haïti Journal" aan de ontwikkeling van de economische relaties van Haïti met de omliggende landen gewijd — Jean Fouchard, de zeer intelligente, zeer actieve hoofdredacteur, in Curaçao bekend doordat hij President Lescot op diens reis naar Venezuela en Curaçao heeft begeleid, — is een overtuigd voorvechter van de inter-Caraïbische gedachte en, — zoals Luc Grimard — lang voordat Generaal de Gaulle de gehele wereld van zijn grootte en kracht had weten te overtuigen, een geestdriftig aanhanger van het Comité de la Liberation Nationale, thans Voorlopige Regering van Frankrijk.

„Haïti Journal" wijdt alle aandacht aan de geestelijke vooruitgang van Haïti en heeft zojuist weer een serie artikelen aan de uitbreiding van de twee faculteiten (medische en juridische) tot een werkelijke universiteit gewijd. In Haïti Journal" heeft Nederland ook een geestdriftig bewonderaar: ontelbaar zijn de stukken aan de Nederlandse Zaak gewijd en met grote belangstelling werd kortelings het in „Haïti Journal" verschenen stuk over de clandestiene pers in Nederland gelezen. Toevallig brengt „Haïti Journal" ook heden een artikel: „De reizigers uit Nederland naar Engeland", waarin over de ervaringen van Nederlandse vluchtelingen uit de „ondergrondse" naar Engeland wordt gesproken.

De „Nouvelliste" is de oudste krant van Haïti, hij viert volgend jaar zijn 50ste verjaardag, en dat is een hoge leeftijd voor een krant in de Antillen. Wanneer men over het locale gebeuren nader ingelicht wil zijn, dan moet men de „Nouvelliste" lezen. De een beetje ouderwets aandoende krant met zijn smalle kolommen, zijn weinige slagregels, is vol ingezonden stukken, antwoorden, polemieken, brieven aan de redactie, open vragen, beschuldigingen (en excuses), dementies, kortom het broddelt er van leven, maar jammer genoeg zijn de informaties nu niet bepaald altijd deugdelijk aan de waarheid getoetst. De hoofdredacteur en uitgever, Ernest Chauvet, vroeger Haïti's gezant in Londen, maar die meestal in Parijs woonde, vindt dat niet zo erg. „Wanneer „ze" op een beschuldiging antwoorden, dat de geschiedenis anders is, zoveel te beter. Dat geeft copij en brengt leven in de brouwerij". Chauvet is een gezellige prater, is bij ieder banket te vinden en hij is een gevierd feestredenaar.

Hij heeft ontegenzeggelijk veel aan de verbetering van vele toestanden in Haïti bijgedragen, en zijn actie op het ogenblik voor de „Vrije Bananen Planters", die onafhankelijk van de Standard Fruit Company pogen te bestaan, een lans te breken, is boven alle lof verheven en het ziet er naar uit alsof zijn pogen weldra met succes zal worden bekroond. Dat dit alles niet zonder — vaak zeer geestige — speldeprikken aan den Minister voor landbouw Maurice Dartigue, geschiedt ligt voor de hand. We lezen daarom de „Nouvelliste" meer als een soort amusement, jammer genoeg niet geheel en al overtuigd van de degelijkheid van de berichtgeving.

„Le Matin", zoals de Phalange een ochtendblad, is vrijwel uitsluitend een orgaan van de United Press. Artikelen, nieuws, enz. komen zo te zeggen per enveloppe of per radio in de Matin aan, afgezonden door het hoofdbureau van de UP in New York. Daarom is de Matin als orgaan voor het wereldgebeuren van belang, doch uit de aard der zaak op dit gebied volkomen Amerikaans georiënteerd. Zelden zal men er iets anders in lezen dan huldigingen aan de Noordamerikaanse troepen. Dat ook andere volken vechten, lezen we er tweemaal per week, in het Engels, op de bladzijde door de Britse Legatie voor dit doel gehuurd. De uitgever hoofdredacteur is Senator Clément Magliore, een groot vriend van Nederland. Zijn huis is vol van souvenirs aan Nederland: koper en tin en Delfts blauw en het was dan ook in „Le Matin", dat Generaal Nemours zijn prachtige radiorede, ter gelegenheid van de verjaardag van Prinses Juliana uitgesproken, heeft gepubliceerd.

En dan is er „Le Soir". In zijn uiterlijk gelijkt hij veel op „Paris Soir". Innerlijk betuigt „Le Soir" helaas een gebrek aan karakter, dat zelfs aan een boulevard blad niet geoorloofd is. De uitgever hoofdredacteur directeur is Gérard de Catalogne, voor de oorlog groot bewonderaar van Daudet en Maurras, camelot du roi, en — tot dat President Lescot gekozen werd, een overtuigd fascist. Daarna wierp hij zonder vorm van proces zijn roer om en werd een aanhanger van de Pan-Amerikaanse Democratische gedachte. Gedurende het geharrewar van het Departement van Staat in Washington met Generaal De Gaulle, was hij „overtuigd" anti de Gaulliste en geen uitdrukking was hem lelijk genoeg om de Fransen van de „ondergrondse" te betitelen. Na de laatste successen in Frankrijk, na de overstelpende lofuitingen van het geallieerd Hoofdkwartier aan het adres van de „Forces Françaises de l' Intérieur" is de Catalogne nu ook de Gaulliste geworden, maar zijn uitstekende militaire medewerker Maurice Clermont die tengevolge van de ideeën van zijn directeur had opgezegd, heeft zijn post nog niet terug genomen.

Eén ding moet men Gérard de Catalogne laten. Zijn krant ziet er keurig uit en de Catalogne zelf schrijft een uitstekende stijl. Hierin wordt hij echter door Luc Grimard overtroffen en weinigen hebben vergeten, dat Grimard eens over de Catalogne schreef, dat „hij met geweld en onhandigheid het wierookvat zwaait".

Doch als geheel is het een genoegen 's avonds de Haïtiaanse kranten te lezen. Wanneer je dan op je balcon zit en de zon langzaam in de wazige zee zakt, en de zeewind de hitte van de dag weg blaast dan ben je er alleen nog maar in geïnteresseerd hoever de geallieerden vandaag in Nederland en de Russen in Polen (binnenkort in Duitsland) zijn binnengedrongen en dat lees je — bij alle verschillen in houding — in welke krant dan ook, die je in je handen neemt.

Wij ontvingen

Neerlandia„ Juli, Augustus en September 1944. Het is een moedeloos karwei, wanneer men op Curaçao met een drukkerij te maken moet hebben. Behalve wanneer het iets is van een aard, dat men de sterke arm eraan te pas kan laten komen om al het overige terzijde te doen werpen. En het jammere van dit alles is, dat die sterke arm alleen aan bureaucratisch geknutsel, formulieren en dergelijke hulp en bijstand verleent, dus juist aan die dingen die het leven zo vervelend maken. De ware schrijvers en redacteuren van Curaçao gaan er onder gebukt, dat hun pennevruchten — een verouderd woord in een tijd, dat bijna alle kopij op de schrijfmachine vervaardigd wordt — van maand tot maand worden uitgesteld en verschijnen, wanneer zij niet meer actueel zijn. Nederlandse lectuur, toch al schaars, kan hier bijna niet worden vervaardigd en des te verheugder is de eenvoudige ziel, die naar deze stromen hijgt, wanneer er weer wat komt. Zo kwamen ten leste Nic. van Meeterens „Noodlotsdagen", zo kwam het Politie-tijdschrift, welks vorige nummer met een artikel over Koninginnedag 1943 in April 1944 kon uitkomen, en zo komen er na enige onderbreking thans enkele nummers van „Neerlandia".

En deze nummers zijn er toch weer het bewijs van hoe goede de leesstof hier beschikbaar is voor publicatie. Daar is het artikel over Het Taalvraagstuk in Zuid-Afrika van Professor Bouman uit Stellenbosch, waarin deze het dreigende gevaar voor het Afrikaans schildert aan de hand van 1) gebrek aan lectuur in het Nederlands, 2) ontstellend groot bioscoopbezoek, waar het publiek slechts Engels en Noordamerikaans te horen krijgt, 3) het aangekondigde plan van de Nederlandse regering — lees: Bolkenstein, want er zal nog best wat over te doen zijn! — om „het Engels doelbewust te gaan bevoorrechten deels naast, deels boven de moedertaal". Deze drie factoren gelden mutatis mutandis ook van Curaçao, waar op Aruba, zoals een andere medewerker M.B. Coelho schrijft, het Nederlands een vrijwel onbekende taal is, terwijl het op Curaçao maar matig gesproken wordt. Wij zijn er niet voor met geweld onze moedertaal aan de inheemse bevolking dezer eilanden op te leggen, maar dat er met het Nederlands hier iets loos is, is maar al te duidelijk. Met name in die kringen, die niet tot de inheemse maar tot de uit Europees Nederland geïmporteerde leden van de Dietse stam behoren en wier Nederlands hier niet zelden een triest beeld geeft van de woorden- en klankenrijkdom onzer moedertaal.

Wat dit betreft moge men zich spiegelen aan Zuid-Nederland, waarover de Heer Winters een vervolgartikel schrijft. Dit doet, evenals de vorige zien, hoeveel zuivender de Nederlandse geest in vele delen van België is bewaard gebleven dan wat ambtelijk als Nederland bekend staat. Ook een anonieme medewerker, die wijst op de onjuistheid 'Hollands' te zeggen, wanneer men 'Nederlands' bedoelt, beklemtoont dit, wanneer hij de Hollanders (bedoeld als de inwoners van Noord- en Zuid-Holland) laakt om hun gevoel van meerderwaardigheid tegenover „de negen provinciën, die voor hen zijn een aanhangsel van min of meer achterlijke en ‚plat' pratende mensen die dwaas genoeg hun dialecten in stand willen houden en erg bekrompen en provincialistisch aan hun ‚eigenaard' gehecht zijn." De bevrijding van Limburg en Noord-Brabant deed ons trouwens zien, hoe zuiver Nederlands de geest is in deze streken, waar het ... tot een ... werd, hoewel voor de oorlog de leden van het Oranjehuis pijnlijk merkbaar zoveel minder interesse toonden voor het land beneden de rivieren dan daarboven.

Zo staan er in deze nummers verschillende artikelen, die meer en meer de aandacht vestigen op de grote betekenis van het Nederlanderschap, zonder tot het betaalde gedaas der propagandisten te vervallen. Monumentenstichter G. Seppen wijdt op sobere wijs enkele woorden aan Peters Perelaar, waarmede een pereboom bedoeld is, die door Petrus Stuyvesant in 1647 aan de Third Avenue te New York geplant zou zijn en die de eerste vruchtenboom van Amerika was. De Monumentenstichter — Habaai's kanon, Bonaire's Brionkazerne — wekt de AMS-jeugd op een perelaar bij Peters fiere beeld te planten. Ter aanbeveling! Leo van Leer schrijft over den Balzacsen Piekengel van Henk de Wit en over Heine. Fernand L. de Rooy belicht de verbetering, die er te verwachten is inzake het rassenvraagstuk als gevolg van de oorlog. Dit is de ware democratie, zegt de Heer de Rooy. Huug A. Corsten schrijft over de Jeugd en de Nederlandse Krijgsmacht, welke nader tot elkander gebracht moeten worden. Zakelijke mededelingen en gedichten vullen de rest van deze nummers.

WERELD NIEUWS

HOE DE SLUIS VAN HET ALBERT KANAAL VEROVERD WERD

door

Hal Boyle

Noordamerikaanse troepen, die het beroemde Belgische Fort Eben Emael veroverden zonder een schot te lossen, gebruikten een van zijn ondergrondse tunnels om de slapende Duitse wacht bij de belangrijke sluis in het Albertkanaal te verrassen en gevangen te nemen. Als gevolg van deze opzienbarende zet door tien vernuftige Noordamerikanen belette men de wacht om de sluis — indien nodig — op te blazen en het land 6 meter onder water te zetten.

Hierdoor zou men het nabijliggende Maastricht onder water zetten dat de hoofdstad is van de provincie Limburg en 66.000 inwoners heeft. Ook zou het practisch onmogelijk gemaakt zijn voor de Noordamerikaanse pantserstrijdkrachten om het kanaal over te steken.

Een verbindingsofficier vertelde hoe alles in zijn werk ging:

„De grote moeilijkheid op het pad van onze mannen was een grote helling aan de Westelijke zijde van het kanaal, welke ongeveer 60 meter boven het water uitstak", zeide hij. De belangrijke sluis lag bij het punt waar het kanaal en de Maas samenkomen op enkele kilometers ten Zuiden van Maastricht en behalve de nazie-wacht op de sluis zelf was er een Duitse compagnie van 92 man, welke gestationneerd was op een V-vormige landtong tussen de rivier en het kanaal.

Doch de Noordamerikanen trokken op succesrijke wijze door de tunnel.

„Vervolgens roeiden zij 450 meter stroomopwaarts naar de sluis toe", zeide de officier. „Zij hadden daar geen moeite om over de helling van het kanaal te klauteren. Zij verrasten en vingen een slapenden Duitsen officier en vier mannen boven op de sluis, welke de vloed van het water uit de Maas in het Albertkanaal regelt. Onze twee officieren en acht mannen hielden de sluis tot zij later in de nacht versterkt werden door een volledige compagnie van onze troepen, die via de hoge helling kwamen en daarbij het kanaal overstaken". Toen de Duitse compagnie, welke geposteerd was tussen het kanaal en de rivier een onderzoek begon in te stellen naar de geheimzinnige geluiden, kwam zij in het plotselinge en overweldigende vuur in een kort en bloedig gevecht. De Noordamerikaanse kolonel legde uit. „Onze jongens doodden zes van hen en namen 84 gevangenen". Hij scheen ietwat beschaamd omdat 2 vijandelijke soldaten van de oorspronkelijke strijdmacht van 92 er in slaagden te ontsnappen. „Zij wisten niet dat de Noordamerikanen over het kanaal waren", zeide hij. Deze oversteek hielp de Noordamerikaanse afdelingen in positie brengen voor de aanval op de Duitse Siegfried-linie.

Curaçaose spreekwoorden.

269 — Ziekte komt te paard en gaat per ezel.

270 — Wie niet huilt is geen moeder.

271 — De aap speelt met zijn jong, totdat het zijn ogen uittrekt.

272 — Leer kuren af, leer manieren aan.

273 — Het ergste doof zijn zij, die niet willen horen.

274 — Een gebarsten bord wordt nooit meer heel.

275 — Als de garnaal uit de modder komt en zegt, dat modder stinkt, geloof haar dan.

276 — Onwel is het broertje van de dood.

277 — Nederlanders, katten en duiven, zijn de valste dieren, die er bestaan (kom, kom!)

278 — Een leugenaar moet een geheugen hebben.

279 — Hoe dichter bij de kerk, hoe meer tegen den Paus.

280 — Al draagt een aap ringen met stenen of wat dan ook, niets van dit al kan hem zijn lelijkheid ontnemen.

281 — Een kip vult haar krop beetje bij beetje.

282 — De nagel van de kat is het kleed van den kwezel.

283 — De wereld is een gekkenhuis, wie niet danst is niet wijs.

284 — Noodzaak is de staart van den zondaar.